

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

'Ο Ρωμικός την εβδομάδα
κι' όταν έχω έξυπνάδα
Συνδρομητάς θά δέχωμαι,
μοναχά 'στάς 'Επαρχίας
έπειδή καιρούς πτωχείας
Συνδρομή για κάθε χρόνο

— μόνο μία φορά θά βγαίνω
— κι' όποτε μου καταβαίνω.
— διότι τούς άνέχομαι,
— και 'στό 'Εξωτερικόν,
— τρέχει τό 'Ελληνικόν.
— φράγκαδώδεκα και μόνο,

Του Φεβρουαρίου έξη
κι' όλα χάπια του 'Αλέξη.

'Ετος χίλια όκτακόσα κι' όγδοήκοντα όκτώ,
τό Ταμείο μας κλεισμένο και τό χέρι άνοικτό.

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θά γίνονται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές'στών φόρων την άντάρα—κι' ό Ρωμικός μας μία δεκάρα.

Ποῦντος έννενηντα τρία και ακόμη έκατόν,
έπανέρχομαι και πάλιν μετά τόσον πυρετόν.]

Με βάσανα πολλά
έγίναμε καλά.

'Αφού έμαρτυρήσαμεν 'στό στρώμα ένα μήνα,
όρθόνομεν τό μέτωπον άγέρωχον και πάλιν,
πετοῦμε τά παπλώματα, πετοῦμε τά κινίνα
κι' Ιαπεύομεν τόν κεραυνόν και την άνεμοζάλην.
'Εμπρός και πάλι ό καφές, τσιγάρο και λιακάδα
κι' άς ιδωμεν τί γίνεται εις την σοφήν 'Ελλάδα.

Νόσος δεινή έμάστιζε τό αυλόν μας σώμα
κι' ό φάρυγξ έφλογίζετο και όλον μας τό στόμα.
Χωρίς καφέ βαρὺ γλυκό και σύννεφα τσιγάρου
έκτύπα τό κεφάλι μας ό πυρετός κι' ή ζέστη
κι' ήσαν τά χείλη μας ξηρά καθώς και του Λαζάρου
όπόταν εκ του τάφου του τριήμερος άνέστη.

'Εν τούτοις σκέψεις μόνοι μας έκάμαμεν πολλές
πώς 'Ισοζύγιον 'μυρεί να έχη κι' ή 'Ελλάς
και κάποι' έδιαβαζαμε καμμιά έφημερίδα
να μάθωμεν τί γίνεται 'στην προσφιλή πατρίδα
και τούτο ήτο πάντοτε ή μόνη μας φροντίς,
όποτε μās έτρομαζε άντίκτυπος βροντής.

'Ηγέρθημεν περίτρομοι της έπαράτου κλίνης
κι' ήκούσαμεν πώς Σύλλογος Πολιτικός συνέστη
μέ Πρόεδρον τόν Μπούμπουλην, μέ κλάδους εκ μυρσίνης
και τότε μās εκιύπησε περισσοτέρα ζέστη.
Κι' ήσθάνθημεν κοψίματα και πόνους 'στό στομάχι
κι' έβάλαμε σιναπισμούς 'στα πόδια και 'στη ρίχη.

Μά και της Κόζεκ ό χορός έτάραξε τάς σφαίρας
και ζήτημα κατήνησε σπουδαίον της ημέρας.
Δόξαν κι' αυτός έπρόσθεσε 'στην δόξαν της πατρίδος,
έφ' ό καμπόσοι ευγενείς των ύψηλών σφαιρών
έφίλησαν τά πέδιλα της γούρου βαρωνίδος
διά να λάβουν πρόσκλησιν εις τούτον τόν χορόν.

Και τώρα που ό Φασουλής βρονχάται ως ό λέων
κι' ανέλαβε την πρώτην του γαλήνην κι' εδρωσίαν
τους μασκαράδες χαιρετῶ μετά των βασιλέων
καθώς και όλην των κλεφτών την άριστοκρατίαν.
Συλλόγους δε σās ευχεται και σμπάρα 'στόν άέρα,
μπάλ κοστουμέ, μπιλ καλικό και την κακή σας 'μέρα.